Dosarul nr. 2c-1037/2025
(2-25080941-12-2c-09062025-1)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat în ședința publică din 15 mai 2026.
Cererea de apel a fost depusă la 18 mai 2026.
Hotărârea motivată a fost întocmită la 14 iulie 2026

15 mai 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru), Complet specializat în materie civilă
Instanța de judecată având în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Dan Sîrbu
Grefier Ruslan Zgîrcibaba

Cu participarea reprezentantului reclamantei societatea cu răspundere limitată „Termopane de Lux", avocatul Foltea Vasile, împuternicit în baza mandatului seria WA nr. 0002861 din 24 martie 2025, a reprezentantului pârâtei societatea cu răspundere limitată „Santina-J", avocatul Brăteanu Veaceslav, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 2252098 din 16 octombrie 2025, în lipsa intervenientului accesoriu Vasiliu Irina, citată în mod legal

examinând în ședință de judecată publică, în limbă de stat, cererea de chemare în judecată concretizată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Termopane de Lux" împotriva societății cu răspundere limitată „Santina-J" cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

și acțiunea reconvențională înaintată de societatea cu răspundere limitată „Santina-J" împotriva societății cu răspundere limitată „Termopane de Lux", intervenient accesoriu Vasiliu Irina cu privire la nulitatea actului juridic

A C O N S T A T A T :

Acțiunea inițială.
Poziția, argumentele și pretențiile reclamantei.

La data de 4 aprilie 2025, avocatul Vasile Foltea în interesele „Termopane de Lux" S.R.L. a depus la Judecătoria Chișinău (sediul Centru) o **cerere de chemare în judecată** împotriva S.C. „Santina-J" S.R.L., prin care a solicitat încasarea din contul pârâtei în beneficiul reclamantei a datoriei restante în sumă de 181.074,32 lei și a clauzei penale în sumă de 7242,9 lei; precum și compensarea cheltuielilor judiciare, inclusiv a taxei de stat în sumă de 8300 lei, a taxei de timbru în sumă de 200 lei, a sumei de 37,25 lei pentru serviciile de expediere a somațiilor prin intermediul Î.S. „Poșta Moldovei", a sumei de

990 lei pentru traducerea înscrisurilor și a cheltuielilor pentru serviciile de asistență juridică.

În motivarea cererii, avocatul Vasile Foltea a menționat că, în conformitate cu prevederile Contractului nr. 230315/3 din 23.03.2015, „Termopane de Lux” S.R.L. a vândut pârâtului S.C. „Santina-J” S.R.L. geamuri termopan, livrate conform facturilor fiscale în perioada 17.01.2024-29.11.2024.

În conformitate cu prevederile pct. 5.8 din contractul nominalizat, pârâta avea obligația de achitare a prețului geamurilor termopan recepționare în termen limită de 8 zile bancare.

Totodată, în conformitate cu prevederile pct.5.9 al Contractului nr. 230315/3 din 23.03.2015, pentru încălcarea termenului de achitare, pârâta avea obligația să achite o clauză penală în cuantum de 0,1% din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere.

Faptul recepționării bunurilor a fost confirmat de pârâtă prin semnarea facturilor fiscale.

Totodată, deși prin Actul de verificare privind decontările reciproce a fost confirmat faptul că la data de 31 decembrie 2024, S.C. „Santina-J” S.R.L. avea o datorie în sumă de 322.488,14 lei față de „Termopane de Lux” S.R.L. pentru geamurile termopan recepționate, verificările suplimentare au stabilit că, în realitate, datoria totală care includea penalitățile calculate până la data de 25 martie 2025 era de 501.562,46 lei.

Deoarece părțile nu au determinat în Contractul nr. 230315/3 din 23.03.2015 ordinea de executare a obligațiilor corelative, plățile efectuate cu întârzieri sistematice de către pârâtă pe parcursul anului 2024 au fost imputate, în primul rând, stingerii clauzei penale acumulate și la urmă sumei datoriei de bază.

În acest sens, ținând cont de faptul că pârâta se eschiva neîntemeiat și într-o perioadă îndelungată de la achitarea sumelor datorate, la 25 martie 2025 în adresa S.C. „Santina-J” S.R.L. a fost expediată o somație, atât prin intermediul poștei electronice info@santina-j.md, cât și prin intermediul Î.S. „Poșta Moldovei”, prin care i s-a solicitat ca în termen de 5 zile calendaristice să achite datoria totală în sumă de 501.562,46 lei, constituită din suma de 427.553,66 lei restanța pentru bunurile procurate și penalitatea neacoperită începând cu 15.10.2024, în sumă de 74.008,8 lei.

După recepționarea acestei somații, pârâta a achitat la 10.04.2025, prin transfer bancar, doar suma de 320.488,14 lei, fără a oferi un răspuns în scris.

Respectiv, suma de 320.488,14 lei, achitată cu întârziere de pârâtă a fost direcționată, în primul rând, pentru stingerea penalității în sumă de 74008,8 lei, neacoperită începând cu 15.10.2024 până la 25.03.2025 (data expedierii somației inițiale), iar restul sumei de 246.439,34 lei a fost direcțională pentru stingerea parțială a datoriei restante în sumă de 427.553,66 lei pentru bunurile procurate.

Din aceste considerente, la 17.04.2025 în adresa pârâtei a fost expediată o somație suplimentară, atât prin intermediul poștei electronice info@santina-j.md, cât și prin intermediul Î.S. „Poșta Moldovei”, solicitându-i-se ca în termen de 5 zile calendaristice să achite datoria restantă în sumă de 181.074,32 lei și clauza penală în sumă de 1267,5 lei, conform calculului din anexe.

După recepționarea somației suplimentare la data de 23.04.2025, pârâtul până în prezent nu a oferit un răspuns în scris și nici nu a achitat datoria restantă și clauza penală, motiv pentru care reclamanta este pusă în situația să ceară executarea silită a obligației prin intermediul instanței de judecată.

Prin urmare, a solicitat admiterea integrală a acțiunii formulate.

La data de 1 decembrie 2025, avocatul Vasile Foltea în interesele „Termopane de Lux" S.R.L. a depus la Judecătoria Chișinău (sediul Centru) o **cerere de concretizare a pretențiilor**, prin care a solicitat încasarea din contul pârâtei în beneficiul reclamantei a datoriei restante în sumă de 63.120,86 lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 6.086 lei, precum și a cheltuielilor judiciare, inclusiv a taxei de stat în sumă de 8.300 lei, a taxei de timbru în sumă de 200 lei, a sumei de 37,25 lei pentru serviciile de expediere a somațiilor prin intermediul Î.S. „Poșta Moldovei", a sumei de 990 lei pentru traducerea înscrisurilor și a cheltuielilor pentru serviciile de asistență juridică.

În motivarea cererii, avocatul Vasile Foltea a menționat că, în cadrul procesului, pârâta a depus referință, prin care nu a recunoscut existența datoriei, invocând că la 10.04.2025 a achitat suma de 320.488, 14 lei conform actului de verificare semnat de părți.

Suplimentar, S.C. „Santina-J" S.R.L. a înaintat acțiune reconvențională, prin care a solicitat declararea nulității contractului nr.230315/3 din 23.03.2015 privind achiziționarea termopanelor în temeiul art. 226 din Codul civil (în vigoare la data semnării contractului), invocând că acest act ar fi fost semnat prin depășirea atribuțiilor de către contabilul-șef al S.C. „Santina-J" S.R.L., Irina Vasiliu, care nu ar fi avut împuternicirile administratorului în acest sens.

Astfel, avocatul a menționat că, până la data luării cunoștinței de argumentele invocate de reprezentantul pârâtei în acțiunea reconvențională și referință, nu a cunoscut despre faptul că atribuțiile contabilul-șef al S.C. „Santina-J" S.R.L., Irina Vasiliu ar fi fost limitate prin contractul încheiat de angajator cu aceasta (în contractul nr. l din 02 iunie 2006 prezentat ca probă de reprezentantul S.C. „Santina-J" S.R.L. nu sunt indicate careva limitări) și nu putea să prezume existență vreunor limitări în acest sens, în situația în care pe contract a fost aplicată ștampila S.C. „Santina-J" S.R.L., care este gestionată exclusiv de administrator sau de persoanele împuternicite de acesta.

Prin urmare, în scopul demonstrării bunei credințe, dar și reieșind din principiul disponibilității părții, reclamantul alege să ceară de la pârâtă dobânda de întârziere în conformitate cu prevederile art. 942 alin. (4) din Codul civil, suplimentar datoriei restante.

În acest sens, suma de 320.488,14 lei achitată cu întârziere de pârâtă a fost direcționată, în primul rând, pentru stingerea datoriei restante pentru bunurile procurate în perioada 22.01.2024 - 29.11.2024 și a dobânzii de întârziere neacoperite începând cu 30.01.2024 (la expirarea termenului de 7 zile din momentul livrării începând cu 22.01.2024 a mărfurilor conform facturilor recepționate).

În consecință, la data de 10.04.2025 pârâtul înregistra o datorie în sumă de 63.120,86 lei pentru bunurile procurate de la reclamant în perioada 22.01.2024 - 29.11.2024.

Totodată, ținând cont de faptul că pârâta nu a dat curs somațiilor scrise de achitare a sumelor datorate, pentru perioada 10.04.2025-26.11.2025, a fost calculată suplimentar dobânda de întârziere în sumă de 6.086 lei.

Poziția, argumentele și solicitările pârâtei.

La data de 16 octombrie 2025, avocatul Veaceslav Brăteanu în interesele pârâtei S.C. „Santina-J" S.R.L. a depus **referință** asupra cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată.

În motivare, avocatul a menționat că Contractul nr. 230315/3 din 23.03.2015 privind achiziționarea termopanelor a fost semnat de contabilul-șef Irina Vasiliu, cu mențiunea că aceasta ar reprezenta interesele S.R.L. „Santina-J", cu toate că în contract este indicat expres că administratorul societății este Vasile Jomir. Irina Vasiliu, angajată în acea perioadă în cadrul S.C. „Santina-J" S.R.L. în funcția de contabil-șef, nu avea împuterniciri pentru semnarea unor asemenea contracte.

S.C. „Santina-J" S.R.L. pentru prima dată a luat cunoștință cu acest contract la studierea materialelor anexate la cererea de chemare în judecată. În cadrul S.C. „Santina-J" S.R.L. un atare contract nu se regăsește.

În continuare, avocatul a invocat că S.C. „Santina-J" S.R.L. încă de la fondarea ei și până la momentul actual a avut în calitate de administrator pe Vasile Jomir, doar ultimul având dreptul de a semna astfel de contracte. În acest sens a anexat extrasele din Registrul de stat al persoanelor juridice.

În acest sens, a susținut că Contractul nr. 230315/3 din 23.03.2015 privind achiziționarea termopanelor a fost încheiat între „Termopane de Lux" S.R.L. și contabila-șef Irina Vasiliu, în lipsa unor împuterniciri a ultimei în acest sens, or însăși conținutul contractului în partea în care este dactilografiat face referire expres la faptul că administratorul S.C. „Santina-J" S.R.L. este Vasile Jomir și, respectiv, cu acesta și urma a fi încheiat. Astfel, ținea de obligația „Termopane de Lux" S.R.L. să verifice împuternicirile celui ce a semnat contractul nr. 230315/3 din 23.03.2015 privind achiziționarea termopanelor.

Avocatul Veaceslav Brăteanu a făcut trimitere la prevederile art. 226 din Codul civil (în vigoare la data semnării contractului nr. 230315/3 din 23.03.2015 privind achiziționarea termopanelor), potrivit cărora în cazul în care atribuțiile persoanei privind încheierea actului juridic sunt limitate prin contract, iar împuternicirile organului persoanei juridice - prin actul de constituire, în comparație cu cele stipulate prin mandat, lege sau cu cele deduse din circumstanțele în care se încheie actul juridic, acesta, încheiat fără respectarea limitelor impuse, poate fi declarat nul numai în cazul în care se demonstrează că cealaltă parte a știut sau trebuia să știe despre limitări.

Astfel, a indicat că la caz sunt aplicabile prevederile Codului civil privind nulitatea contractului nr. 230315/3 din 23.03.2015 privind achiziționarea termopanelor, deoarece acesta rezultă a fi încheiat cu încălcarea limitei împuternicirilor.

Reprezentantul pârâtei a mai precizat că, potrivit materialelor din dosar, S.C. „Santina-J” S.R.L. a achitat „Termopane de Lux” S.R.L., pe bază de facturi fiscale suma de 2 421 313 lei și 28 bani. A reiterat că aceste achitări au fost efectuate în baza facturilor fiscale și nu a contractului invocat de reclamantă. Astfel, prin ordinele de plată se dovedește expres că S.C. „Santina-J” S.R.L. a achitat față de „Termopane de Lux” S.R.L. datoriile respective, iar sumele virate față de reclamant nu puteau fi redirecționate la achitarea unor penalități/dobânzi așa cum invocă reclamantul, or destinația plății a fost indicată expres: plata pentru termopane conform actului de verificare/facturi fiscale.

În astfel de circumstanțe, a concluzionat că „Termopane de Lux” S.R.L. neîntemeiat evită să recunoască că această sumă de 320 488 lei și 14 bani este achitată drept datorie. La fel, reclamanta ilegal a calculat și pretinde penalități, or S.C. „Santina-J” S.R.L. a achiziționat de la „Termopane de Lux” S.R.L. termopane exclusiv în baza facturilor fiscale care sunt atașate la dosar și în care nu se face trimitere la careva contracte. Astfel, datoria integrală față de reclamantă calculată în baza facturilor fiscale a fost achitată integral la 10 aprilie 2025.

Acțiunea reconvențională.

Poziția, argumentele și pretențiile pârâtei-reclamante.

La data de 16 octombrie 2025, avocatul Veaceslav Brăteanu în interesele pârâtei-reclamante S.C. „Santina-J” S.R.L. a depus acțiune reconvențională, prin care a solicitat declararea nulității contractului nr. 230315/3 din 23.03.2015 privind achiziționarea termopanelor.

În motivare, avocatul a reiterat argumentele expuse în referință, și anume că Contractul nr. 230315/3 din 23.03.2015 privind achiziționarea termopanelor a fost semnat de contabilul-șef Irina Vasiliu, cu mențiunea că aceasta ar reprezenta interesele S.R.L. „Santina-J”, cu toate că în contract este indicat expres că administratorul societății este Vasile Jomir. Irina Vasiliu, angajată în acea perioadă în cadrul S.C. „Santina-J” S.R.L. în funcția de contabil-șef, nu avea împuterniciri pentru semnarea unor asemenea contracte. S.C. „Santina-J” S.R.L. pentru prima dată a luat cunoștință cu acest contract la studierea materialelor anexate la cererea de chemare în judecată. În cadrul S.C. „Santina-J” S.R.L. un atare contract nu se regăsește.

A subliniat că S.C. „Santina-J” S.R.L. încă de la fondarea ei și până la momentul actual a avut în calitate de administrator pe Vasile Jomir, doar ultimul având dreptul de a semna astfel de contracte. În acest sens a anexat extrasele din Registrul de stat al persoanelor juridice.

În acest sens, Contractul nr. 230315/3 din 23.03.2015 privind achiziționarea termopanelor a fost încheiat între „Termopane de Lux” S.R.L. și contabila-șef Irina Vasiliu, în lipsa unor împuterniciri a ultimei în acest sens, or însăși conținutul contractului în partea în care este dactilografiat face referire expres la faptul că administratorul S.C. „Santina-J” S.R.L. este Vasile Jomir și, respectiv, cu acesta și urma a fi încheiat. Astfel, ținea de obligația „Termopane de Lux” S.R.L. să verifice împuternicirile celui ce a semnat contractul nr. 230315/3 din 23.03.2015 privind achiziționarea termopanelor.

Avocatul Veaceslav Brăteanu a făcut trimitere la prevederile art. 226 din Codul civil (în vigoare la data semnării contractului nr. 230315/3 din 23.03.2015 privind achiziționarea termopanelor), potrivit cărora în cazul în care atribuțiile persoanei privind încheierea actului juridic sunt limitate prin contract, iar împuternicirile organului persoanei juridice - prin actul de constituire, în comparație cu cele stipulate prin mandat, lege sau cu cele deduse din circumstanțele în care se încheie actul juridic, acesta, încheiat fără respectarea limitelor impuse, poate fi declarat nul numai în cazul în care se demonstrează că cealaltă parte a știut sau trebuia să știe despre limitări.

Astfel, a indicat că la caz sunt aplicabile prevederile Codului civil privind nulitatea contractului nr. 230315/3 din 23.03.2015 privind achiziționarea termopanelor, deoarece acesta rezultă a fi încheiat cu încălcarea limitei împuternicirilor.

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.

Reprezentantul reclamantei-pârâte „Termopane de Lux" S.R.L., avocatul Vasile Foltea a menționat că susține integral acțiunea, împreună cu cererea de concretizare a pretențiilor și solicită admiterea integrală a acesteia. A declarat că pe Contractul nr. 230315/3 din 23.03.2015 privind achiziționarea termopanelor a fost aplicată ștampila S.C. „Santina-J" S.R.L., care este gestionată exclusiv de administrator sau de persoanele împuternicite de acesta. Reclamanta nu a cunoscut despre faptul că contabila-șef nu era împuternicită să semneze contractul respectiv. Cu toate acestea, reclamanta și-a concretizat pretențiile și a solicitat încasarea dobânzii de întârziere, nu a penalității, or bunurile au fost livrate, marfa a fost recepționată, obiecții nu au fost ridicate, iar facturile au fost emise până în luna noiembrie 2024. Respectiv, deși în termen de 7 zile urmau să achite integral costul mărfii livrate (potrivit art. 861 alin. (2) din Codul civil), suma de 320.488,14 lei a fost achitată de pârâtă cu întârziere la data de 10.04.2025. Din aceste considerente, suma respectivă a fost direcționată, în primul rând, pentru stingerea datoriei restante pentru bunurile procurate în perioada 22.01.2024 - 29.11.2024 și a dobânzii de întârziere neacoperite începând cu 30.01.2024 (la expirarea termenului de 7 zile din momentul livrării începând cu 22.01.2024 a mărfurilor conform facturilor recepționate). Astfel, la data de 10.04.2025 pârâtul înregistra o datorie în sumă de 63.120,86 lei pentru bunurile procurate de la reclamant în perioada 22.01.2024 - 29.11.2024. Totodată, ținând cont de faptul că pârâta nu a dat curs somațiilor scrise de achitare a sumelor datorate, pentru perioada 10.04.2025-26.11.2025, a fost calculată suplimentar dobânda de întârziere în sumă de 6.086 lei. Avocatul Vasile Foltea a mai indicat că nu susține acțiunea reconvențională și solicită respingerea acesteia, or acțiunea reconvențională nu are nici o tangență cu cererea concretizată depusă de reclamantă, deoarece prin cererea concretizată reclamanta solicită încasarea unei dobânzi de întârziere pentru datoria restantă pentru geamurile termopan livrate, în corespundere cu art. 942 alin. (4) din Codul civil, nu încasarea clauzei penale în baza Contractului nr. 230315/3 din 23.03.2015.

Reprezentantul pârâtei-reclamante S.C. „Santina-J" S.R.L, avocatul Veaceslav Brăteanu a menționat că nu recunoaște cererea de chemare în judecată concretizată a reclamantei, or contractul pus la baza acțiunii civile nu poate servi temei pentru încasarea unor penalități, din motiv că contractul a fost semnat de o persoană neîmputernicită. Cu

sumele pretinse de reclamantă, de asemenea nu este de acord, or sumele respective au fost achitate pe deplin, destinația plății fiind suma datorată pentru mărfurile livrate conform facturilor fiscale. Totodată, avocatul a declarat că susține acțiunea reconvențională și solicită declararea nulității contractului nr. 230315/3 din 23.03.2015 privind achiziționarea termopanelor în temeiul art. 226 din Codul civil (în vigoare la data semnării contractului), or acesta rezultă a fi încheiat cu încălcarea limitei împuternicirilor. Avocatul a mai declarat că cealaltă parte a ştiut sau trebuia să ştie despre limitări reieșind din extrasul persoanei juridice, unde figurează în calitate de administrator pe Vasile Jomir, precum și din conținutul contractului respectiv, unde de asemenea era indicat Vasile Jomir. A mai indicat că, pe parcursul anilor de colaborare între companii, era o practică normală să se admită întârzieri și nu se invocau pretenții. La caz, nu cunoaște cu certitudine dacă s-au admis întârzieri la plata pentru bunurile livrate, însă S.C. „Santina-J" S.R.L. a adus la cunoștință „Termopane de Lux" S.R.L. despre faptul că trece prin niște situații mai puțin favorabile din punct de vedere financiar și solicită să fie așteptat ca să efectueze acele plăți. Astfel, s-a ajuns la un consens verbal între părți.

Intervenientul accesoriu în acțiunea reconvențională, Irina Vasiliu, citat legal, la ședința de judecată nu s-a prezentat, iar poziția în scris pe marginea litigiului nu a prezentat instanței.

Chestiuni de procedură.

Potrivit fișei de repartizare a cererii, la data de 9 iunie 2025, cererea de chemare în judecată înaintă de „Termopane de Lux" S.R.L. împotriva S.C. „Santina-J" S.R.L. cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Dan Sîrbu, spre examinare (vol. I, f.d. 1).

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Dan Sîrbu din 12 iunie 2025 cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare, fiind stabilită ședința de judecată pentru data de 16 octombrie 2025, ora 10:00 (vol. I, f.d. 185-186).

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Dan Sîrbu din 12 iunie 2025, s-a admis parțial cererea de aplicare a măsurilor de asigurare formulată de „Termopane de Lux" S.R.L. S-a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile și imobile, precum și asupra mijloacelor financiare aflate la conturile bancare ce aparțin pârâtei în limitele sumei de 181 074,32 lei, ce reprezintă datoria revendicată prin acțiune, determinarea cărora și a valorii lor se pune în seama executorului judecătoresc. În rest, cererea de asigurare a acțiunii s-a respins (vol. I, f.d. 187-190).

Prin decizia Curții de Apel Centru din 22 septembrie 2025, s-a admis recursul declarat de S.C. „Santina-J" S.R.L. S-a casat încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12 iunie 2025 și s-a respins ca neîntemeiată cererea înaintată de „Termopane de Lux" S.R.L. cu privire la asigurarea acțiunii (vol. I, f.d. 202-204).

În cadrul ședinței de judecată din 16 octombrie 2025, prin încheiere protocolară, instanța a dispus punerea pe rol a acțiunii reconvenționale înaintată de S.C. „Santina-J" S.R.L. (vol. II, f.d. 36).

În cadrul ședinței de judecată din 26 februarie 2026, prin încheiere protocolară, instanța a dispus atragerea în proces a Irinei Vasiliu în calitate de intervenient accesoriu (vol. II, f.d. 63).

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind participanții la proces asupra acțiunii înaintate, și acțiunii reconvenționale, studiind materialele dosarului, verificând argumentele expuse de reprezentantul reclamantei, obiecțiile reprezentantului pârâtului, instanța de judecată reține următoarele.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime”.

Totodată, conform art. 12 din Codul de procedură civilă, „instanța judecătorească soluționează cauzele civile în temeiul Constituției Republicii Moldova, al tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte, al hotărârilor şi deciziilor Curţii Europene a Drepturilor Omului, al hotărârilor Curţii Constituţionale, al legilor organice şi ordinare, al hotărîrilor Parlamentului, al decretelor Preşedintelui Republicii Moldova, al hotărîrilor și ordonanţelor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorităţi administrative centrale şi ale autorităţilor administraţiei publice locale. În cazurile prevăzute de lege, instanța aplică uzanţele dacă acestea nu contravin ordinii publice şi bunelor moravuri”.

Potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

În conformitate cu art. 130 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă, „nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele”.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, „hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată”.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acțiunii”.

Cu privire la acțiunea de bază.

Inițial, instanța reține că reclamanta a solicitat, prin cererea de concretizare a pretențiilor, încasarea din contul pârâtei în beneficiul său a datoriei restante în sumă de 63 120,86 lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 6 086 lei, precum și a cheltuielilor judiciare, inclusiv a taxei de stat în sumă de 8 300 lei, a taxei de timbru în sumă de 200

lei, a sumei de 37,25 lei pentru serviciile de expediere a somațiilor prin intermediul Î.S. „Poșta Moldovei”, a sumei de 990 lei pentru traducerea înscrisurilor și a cheltuielilor pentru serviciile de asistență juridică.

Potrivit art. 858 alin. (1)-(2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Art. 861 alin. (2) din Codul civil stabilește că dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligaţiei, debitorul trebuie să execute obligaţia în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Introducerea acţiunii în justiţie faţă de debitor se asimilează cererii de executare din partea creditorului.

În temeiul art. 866 din Codul civil, dacă ordinea de executare a obligaţiilor corelative nu este determinată şi nici nu rezultă din natura acestora, atunci, în măsura în care obligaţiile pot fi executate simultan, părţile sînt ţinute să execute simultan dacă circumstanţele nu indică altfel.

Art. 875 din Codul civil prevede că, în cazul în care debitorul datorează creditorului mai multe obligaţii de aceeaşi natură, iar prestaţia executată nu este suficientă pentru stingerea tuturor obligaţiilor, sub rezerva dispoziţiilor alin. (6), se stinge obligaţia pe care o indică debitorul în momentul executării. Dacă debitorul nu face o astfel de indicaţie, creditorul poate, într-un termen rezonabil şi prin notificarea debitorului, imputa executarea asupra uneia sau, după caz, mai multor obligaţii, la alegerea sa. Imputaţia prevăzută la alin.(2) nu produce efecte dacă se face asupra unei obligaţii care încă nu este scadentă, este ilegală sau este litigioasă. Dacă nici debitorul şi nici creditorul nu indică imputaţia conform dispoziţiilor corespunzătoare ale alin.(1)-(3), executarea se impută asupra obligaţiei care întruneşte unul dintre următoarele criterii, în următoarea ordine: a) obligaţia care este scadentă sau care a ajuns prima la scadenţă; b) obligaţia pentru care creditorul are cele mai puţine garanţii; c) obligaţia care este cea mai împovărătoare pentru debitor; d) obligaţia care a apărut prima. Dacă nu se aplică niciunul dintre criteriile prevăzute la alin.(4), executarea se impută asupra tuturor obligaţiilor proporţional, sub rezerva dispoziţiilor alin.(6). În cazul obligaţiei pecuniare, indiferent de imputaţia indicată de debitor, plata efectuată de către debitor se va imputa, în primul rînd, cheltuielilor, în al doilea rînd, dobînzii şi altor prestaţii şi, la urmă, sumei de bază (capitalului), dacă creditorul nu face o imputaţie diferită.

Potrivit art. 901 alin. (1) și (5) din Codul civil, atunci cînd, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligaţiei; b) să suspende executarea obligaţiei corelative; c) să reducă obligaţia sa corelativă; d) să recurgă la rezoluţiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare. Neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare

a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligaţiei.

În conformitate cu art. 902 din Codul civil, în orice caz de neexecutare a unei obligaţii, creditorul poate, prin declaraţie către debitor, să acorde un termen suplimentar pentru executare corespunzătoare. Pe durata termenului suplimentar, creditorul poate suspenda executarea propriilor obligaţii corelative şi poate cere despăgubiri, dar nu poate recurge la oricare alt mijloc. Dacă creditorul primeşte declaraţie de la debitor că acesta nu va executa în interiorul termenului acordat sau dacă la expirarea acelui termen nu s-a efectuat o executare corespunzătoare, creditorul poate recurge la oricare mijloc disponibil.

Potrivit art. 906 alin. (1) din Codul civil, dacă creditorul face debitorului o notificare referitoare la faptul neexecutării obligaţiei sau la faptul că el prevede o asemenea neexecutare şi notificarea este expediată ori făcută corect, atunci întîrzierea sau inexactitatea în procesul de transmitere a notificării sau faptul că ea nu a parvenit nu o împiedică să producă efecte.

Art. 942 alin. (1) și (2) din Codul civil stabilește că, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Reieșind din lucrările dosarului, instanța constată că reclamanta a anexat la cererea de chemare în judecată Contractul nr. 230315/3 din 23.03.2015 (vol. I, f.d. 24-26), semnat între „Termopane de Lux” S.R.L., în calitate de „Antreprenor” și S.C. „Santina-J” S.R.L., în calitate de „Beneficiar”, în baza căruia antreprenorul s-a angajat să livreze geamuri termopan la cererea beneficiarului, să le transmită beneficiarului, iar beneficiarul s-a angajat să recepționeze geamuri termopan și să le achite în modul prevăzut de contract.

În conformitate cu prevederile pct. 5.8 din contractul nominalizat, beneficiarul avea obligația de achitare a prețului geamurilor termopan recepționare în termen limită de 8 zile bancare.

Potrivit prevederilor pct.5.9 al Contractului nr. 230315/3 din 23.03.2015, pentru încălcarea termenului de achitare beneficiarul avea obligația să achite o clauză penală în cuantum de 0,1% din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere

Totodată, instanța constată că respectivul contract a fost semnat de către contabilul-șef al S.C. „Santina-J” S.R.L., I. Vasiliu, pe de o parte și directorul „Termopane de Lux” S.R.L., A. Falinciuc, pe de altă parte.

În perioada 17.01.2024-29.11.2024, de către „Termopane de Lux” S.R.L. au fost emise mai multe facturi fiscale, potrivit cărora furnizorul „Termopane de Lux” S.R.L. a livrat în adresa cumpărătorului/beneficiarului S.C. „Santina-J” S.R.L. geamuri termopane (vol. I, f.d. 27-150).

Potrivit ordinelor de plată anexate la cererea de chemare în judecată, în perioada 22.01.2024-26.11.2024, S.C. „Santina-J” S.R.L. a achitat „Termopane de Lux” S.R.L., în baza facturilor emise, în total suma de 2 024 764,17 lei (vol. I, f.d. 151-161).

Totodată, potrivit actului de verificare privind decontările reciproce între „Termopane de Lux” S.R.L. și S.C. „Santina-J” S.R.L., pentru perioada 01.01.2024-31.12.2024, anexat de reclamantă, la data de 31.12.2024 datoria S.C. „Santina-J” S.R.L. față de „Termopane de Lux” S.R.L. era de 320 488,14 lei (vol. I, f.d. 162-167).

La data de 25.03.2025, „Termopane de Lux” S.R.L. a expediat în adresa S.C. „Santina-J” S.R.L. o somație, invocând că deși prin actul de verificare privind decontările reciproce a fost confirmat faptul că, la data de 31.12.2024, S.C. „Santina-J” S.R.L. ar avea o datorie în sumă de 322.488,14 lei față de „Termopane de Lux” S.R.L. pentru geamurile termopan recepționate, verificările suplimentare au stabilit că, în realitate, datoria totală care include și penalitățile calculate până la data de 25.03.2025, este de 501.562,46 lei. În somație a fost explicat faptul că părțile nu au determinat în Contractul nr. 230315/3 din 23.03.2015 ordinea de executare a obligațiilor corelative, iar plățile efectuate cu întârzieri sistematice de către S.C. „Santina-J” S.R.L. pe parcursul anului 2024 au fost imputate, în primul rând, stingerii clauzei penale acumulate și în final sumei de bază a datoriei. Din aceste considerente, datoria totală S.C. „Santina-J” S.R.L. față de „Termopane de Lux” S.R.L. la data de 25.03.02025, este de 501.562,46 lei, constituită din suma de 427.553,66 lei restanța pentru bunurile procurate și penalitatea neacoperită începând cu 15.10.2024 în sumă de 74008,8 lei. Prin urmare, ținând cont de prevederile pct. 5.8 și 5.9 din Contractul nr. 230315/3 din 23.03.2015, a solicitat S.C. „Santina-J” S.R.L. să achite, în termen de 5 zile calendaristice, datoria în sumă de 427 553,66 lei și clauza penală în sumă de 74008,8 lei, conform calculului din anexe (vol. I, f.d. 168).

Potrivit ordinului de plată nr. 1 din 10.04.2025, S.C. „Santina-J” S.R.L. a achitat „Termopane de Lux” S.R.L. suma de 320 488,14 lei, indicând la destinația plății „plată pentru termopane conform actului de verificare din 31.12.2024) (vol. I, f.d. 172).

La data de 14.04.2025, „Termopane de Lux” S.R.L. a expediat în adresa S.C. „Santina-J” S.R.L. o somație suplimentară, invocând că suma de 320 488,14 lei achitată cu întârziere de S.C. „Santina-J” S.R.L. a fost direcționată, în primul rând, pentru stingerea penalității față de „Termopane de Lux” S.R.L. în sumă de 74 008,8 lei neacoperită începând cu 15.10.2024 până la 25.03.2025 (data expedierii somației inițiale), iar restul sumei de 246 439,34 lei a fost direcționată pentru stingerea parțială a datoriei restante în sumă de 427 553,66 lei pentru bunurile procurate. Prin urmare, a solicitat S.C. „Santina-J” S.R.L. să achite, în termen de 5 zile calendaristice, datoria în sumă de 181 074,32 lei și clauza penală în sumă de 1 267,5 lei, conform calculului din anexe (vol. I, f.d. 173).

La data de 26.11.2025, „Termopane de Lux” S.R.L. a expediat în adresa S.C. „Santina-J” S.R.L. încă o somație suplimentară, invocând de această dată că, deoarece ordinea de executare a obligațiilor corelative nu fusese stabilită de părți, plățile efectuate cu întârzieri sistematice de către S.C. „Santina-J” S.R.L. pe parcursul anilor 2024 - 2025, au fost imputate, în primul rând, stingerii dobânzii de întârziere acumulate ca rezultat al încălcării termenului de achitare a prețului pentru producția livrată în temeiul facturilor fiscale și în final sumei de bază a datoriei. Din aceste considerente, suma de 320.488,14 lei, achitată cu întârziere de S.C. „Santina-J” S.R.L. a fost direcționată, în primul rând, pentru stingerea dobânzii de întârziere față de „Termopane de Lux” S.R.L. începând cu 30.01.2024 (la expirarea termenului de 7 zile din momentul livrării începând cu 22.01.2024 a mărfurilor conform facturilor recepționate), iar restul sumei a fost direcționată pentru stingerea parțială a datoriei restante pentru bunurile procurate. Astfel, datoria totală a S.C. „Santina-J” S.R.L. față de „Termopane de Lux” S.R.L. la data de 17.04.02025, este de 69.206, 86 lei, constituită din datoria restantă pentru bunurile procurate în perioada 22.01.2024 - 29.11.2024, în sumă de 63.120,86 lei și dobânda de întârziere în sumă de 6.086 lei la datoria restantă pentru perioada 10.04.2025-26.11.2025. Astfel, a solicitat S.C. „Santina-J” S.R.L. să achite, în termen de 5 zile calendaristice, datoria respectivă (vol. II, f.d. 56).

În acest context, instanța remarcă că atât în cererea de concretizare a pretențiilor, cât și în ședința de judecată, reprezentantul „Termopane de Lux” S.R.L. a susținut că reclamanta nu a cunoscut despre faptul că contabila-șef nu era împuternicită să semneze Contractul nr. 230315/3 din 23.03.2015 privind achiziționarea termopanelor, or pe contractul respectiv a fost aplicată ștampila S.C. „Santina-J” S.R.L., care este gestionată exclusiv de administrator sau de persoanele împuternicite de acesta. Cu toate acestea, consideră că este îndreptățită la încasarea dobânzii legale de întârziere în temeiul art. 942 alin. (2) din Codul civil, nu a penalității, or bunurile au fost livrate, marfa a fost recepționată, obiecții nu au fost ridicate, iar facturile au fost emise până în luna noiembrie 2024.

Astfel, instanța constată că acțiunea de bază, în forma concretizată de reclamantă, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, reieșind din următoarele considerente.

La data de 25.03.2025, reclamanta a expediat pârâtei o somație prin care a invocat existența datoriei rezultate din actul de verificare a decontărilor reciproce pentru perioada 01.01.2024-31.12.2024, precum și existența unor penalități calculate în temeiul Contractului nr. 230315/3 din 23.03.2015. Prin aceeași somație, reclamanta a susținut că datoria totală a pârâtei ar fi de 501 562,46 lei, formată din restanța pentru bunurile procurate și penalitatea calculată.

După recepționarea somației, pârâta a achitat reclamantei suma de 320 488,14 lei la data de 10.04.2025, potrivit ordinului de plată nr. 1. În ordinul de plată, pârâta a indicat expres destinația plății, și anume „plată pentru termopane conform actului de verificare din 31.12.2024”.

În aceste circumstanțe, instanța reține că S.C. „Santina-J” S.R.L. nu a achitat suma totală pretinsă prin somația din 25.03.2025, care includea și penalitatea contractuală, ci a

achitat suma aferentă actului de verificare a decontărilor reciproce, indicând expres că plata se face pentru termopane, conform acestui act.

Instanța nu poate reține argumentul reclamantei potrivit căruia suma de 320 488,14 lei ar fi fost distribuită ulterior pentru achitarea penalității contractuale, iar doar restul ar fi fost imputat asupra datoriei de bază. În primul rând, penalitatea contractuală nu mai formează obiectul pretențiilor concretizate ale reclamantei. Prin cererea de concretizare, reclamanta nu mai solicită încasarea penalității contractuale, ci invocă dobânda legală de întârziere. În al doilea rând, pârâta a contestat valabilitatea Contractului nr. 230315/3 din 23.03.2015, invocând semnarea acestuia de către o persoană neîmputernicită. Mai mult, pârâta a depus acțiune reconvențională prin care a solicitat constatarea nulității contractului, instanța urmând să se expună asupra acesteia în continuare.

Instanța nu poate reține nici argumentul ulterior al reclamantei, potrivit căruia plata de 320 488,14 lei ar fi fost imputată asupra dobânzii legale de întârziere, iar diferența ar fi redus doar parțial datoria de bază, astfel încât ar mai exista o datorie restantă de 63 120,86 lei și o dobândă de întârziere de 6 086 lei.

Sub acest aspect, instanța reține că imputația executării, reglementată de art. 875 din Codul civil, reprezintă mecanismul juridic prin care se stabilește ordinea de stingere a obligațiilor în situația în care debitorul are mai multe obligații față de același creditor, iar executarea efectuată nu este suficientă pentru stingerea tuturor acestora. Această instituție permite identificarea obligației stinse prin plată, ținând cont de voința părților, de mențiunile indicate la momentul executării, de natura obligațiilor și de caracterul cert, exigibil și determinat al sumelor pretinse. În cazul plății prin virament bancar, mențiunea înscrisă în ordinul de plată are relevanță pentru stabilirea obligației pe care debitorul a urmărit să o stingă.

La caz, pârâta a indicat expres că achită suma de 320 488,14 lei pentru termopane, conform actului de verificare din 31.12.2024.

În asemenea circumstanțe, instanța remarcă că imputația executării nu poate fi folosită de creditor pentru a redirecționa ulterior plata asupra unei creanțe care nu a fost determinată în raporturile dintre părți la momentul efectuării plății. Cu atât mai mult, creditorul nu poate folosi acest mecanism pentru a considera că o plată efectuată în cuantumul exact solicitat prin somație și indicat în actul de verificare nu a stins datoria somată, ci doar o parte din aceasta.

Instanța apreciază că plata efectuată de pârâtă la data de 10.04.2025 a stins obligația indicată în somația din 25.03.2025 și în actul de verificare a decontărilor reciproce din 31.12.2024. Reclamanta nu a demonstrat că, înainte de această plată, ar fi comunicat pârâtei un calcul clar al dobânzii legale sau că pârâta ar fi acceptat ca suma achitată să fie imputată cu prioritate asupra penalităților sau dobânzilor.

Suplimentar, instanța reține că, în ședința de judecată, reprezentantul pârâtei a explicat că, anterior achitării, pârâta a informat verbal reclamanta, cu care avea o colaborare de mai mulți ani, că va achita datoria restantă cu întârziere din cauza unor dificultăți financiare.

Deși această împrejurare nu dovedește, prin ea însăși, existența unui acord scris de amânare a scadenței, ea confirmă faptul că pârâta a urmărit achitarea datoriei restante indicate de reclamantă și nu a acceptat stingerea unor penalități sau dobânzi prin suma plătită.

Prin urmare, instanța constată că actul de verificare a decontărilor reciproce a stabilit soldul dintre părți la data de 31.12.2024 pentru bunurile livrate. Plata din 10.04.2025 a fost efectuată în legătură directă cu acest act și a avut destinația expresă de achitare a termopanelor. Reclamanta nu poate schimba ulterior această destinație pentru a susține existența unei datorii principale restante.

Instanța subliniază că dobânda legală de întârziere poate fi solicitată atunci când sunt întrunite condițiile prevăzute de lege. Totuși, în prezenta cauză, pretenția reclamantei privind încasarea dobânzii de întârziere este construită pe ideea că plata integrală din 10.04.2025 nu a stins datoria principală, deoarece reclamanta a imputat-o ulterior asupra accesoriilor. Această teză nu poate fi reținută, deoarece plata a fost făcută pentru datoria indicată în actul de verificare, în cuantumul prevăzut de acest act și cu destinația expresă indicată de debitor.

În plus, reclamanta nu a demonstrat că pârâta ar fi rămas datoare cu suma de 63 120,86 lei în baza unor livrări distincte, neachitate după data de 10.04.2025. Suma pretinsă ca datorie restantă rezultă din modalitatea de redistribuire a plății deja efectuate, nu dintr-o obligație principală nouă sau din facturi rămase neacoperite în urma plății conform destinației indicate de debitor.

Instanța reține că sarcina probei privind existența datoriei restante revine reclamantei. Reclamanta trebuia să demonstreze că, după achitarea sumei de 320 488,14 lei, pârâta mai datora capitalul de 63 120,86 lei. Or, din materialele cauzei rezultă că pârâta a achitat suma cerută prin somație și indicată în actul de verificare. Calculul reclamantei nu dovedește o datorie principală distinctă, ci reflectă doar opțiunea sa ulterioară de a imputa plata asupra unor accesorii.

Prin urmare, instanța respinge ca neîntemeiată acțiunea de bază formulată de „Termopane de Lux” S.R.L. împotriva S.C. „Santina-J” S.R.L. privind încasarea datoriei restante în sumă de 63 120,86 lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 6 086 lei.

Cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, instanța reține că, potrivit art. 94 alin. (1) Cod procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

La caz, „Termopane de Lux” S.R.L. a solicitat instanței încasarea de la S.C. „Santina-J” S.R.L. a cheltuielilor judiciare, inclusiv a taxei de stat în sumă de 8.300 lei, a taxei de timbru în sumă de 200 lei, a sumei de 37,25 lei pentru serviciile de expediere a somațiilor prin intermediul Î.S. „Poșta Moldovei”, a sumei de 990 lei pentru traducerea înscrisurilor și a cheltuielilor pentru serviciile de asistență juridică.

Cu toate acestea, în temeiul prevederilor art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dat fiind faptul că pretențiile reclamantei au fost respinse ca neîntemeiate, instanța ajunge la concluzia că nu sunt întrunite condițiile pentru compensarea cheltuielilor de judecată suportate de S.C. „Santina-J" S.R.L. În consecință, pretenția reclamantei privind compensarea cheltuielilor de judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Cu privire la acțiunea reconvențională.

Inițial, instanța reține că S.C. „Santina-J" S.R.L. a solicitat, prin acțiunea reconvențională, declararea nulității contractului nr. 230315/3 din 23.03.2015 privind achiziționarea termopanelor, în temeiul art. 226 din Codul civil (în vigoare la data semnării contractului), invocând faptul că contractul a fost încheiat cu încălcarea limitei împuternicirilor.

Potrivit art. 226 din Codul civil (în vigoare la data semnării contractului), în cazul în care atribuţiile persoanei privind încheierea actului juridic sînt limitate prin contract, iar împuternicirile organului persoanei juridice – prin actul de constituire, în comparaţie cu cele stipulate prin mandat, lege sau cu cele deduse din circumstanţele în care se încheie actul juridic, acesta, încheiat fără respectarea limitelor impuse, poate fi declarat nul numai în cazul în care se demonstrează că cealaltă parte a ştiut sau trebuia să ştie despre limitări.

Reieșind din lucrările dosarului, instanța constată că Contractul nr. 230315/3 din 23.03.2015 (vol. I, f.d. 24-26), încheiat între „Termopane de Lux" S.R.L., în calitate de „Antreprenor" și S.C. „Santina-J" S.R.L., în calitate de „Beneficiar", în baza căruia antreprenorul s-a angajat să livreze geamuri termopan la cererea beneficiarului, să le transmită beneficiarului, iar beneficiarul s-a angajat să recepționeze geamuri termopan și să le achite în modul prevăzut de contract, a fost semnat de către contabilul-șef al S.C. „Santina-J" S.R.L., I. Vasiliu, pe de o parte și directorul „Termopane de Lux" S.R.L., A. Falinciuc, pe de altă parte.

Cu toate acestea, instanța remarcă că în conținutul Contractului nr. 230315/3 din 23.03.2015 este indicat expres că S.C. „Santina-J" S.R.L. este reprezentată de directorul Vasile Jomir.

Potrivit extraselor din Registrul de stat al persoanelor juridice, și anume extras din 04.09.2013, 10.07.2014, 07.12.2015, administrator al S.C. „Santina-J" S.R.L. este Vasile Jomir (vol. II, f.d. 23-25).

Totodată, instanța constată că, potrivit ordinului nr. 01 din 02.06.2006, emis de Vasile Jomir, Irina Vasiliu a fost angajată în calitate de contabil-șef în cadrul S.C. „Santina-J" S.R.L. (vol. II, f.d. 22).

Suplimentar, la acțiunea reconvențională a fost anexat și contractului individual de muncă din 2 iunie 2006 al Irinei Vasiliu (vol. II, f.d. 21).

De asemenea, în probarea argumentelor pe care le-a invocat, avocatul Veaceslav Brăteanu a anexat la acțiunea reconvențională actul de constituire al S.C. „Santina-J" S.R.L. (vol. II, f.d. 26-34).

Potrivit celor invocate în ședința de judecată, reprezentantul reclamantei-pârâte „Termopane de Lux" S.R.L. a susținut că acțiunea reconvențională este neîntemeiată,

deoarece pe Contractul nr. 230315/3 din 23.03.2015 a fost aplicată ștampila S.C. „Santina-J” S.R.L., iar reclamanta nu a cunoscut că Irina Vasiliu nu ar fi avut împuterniciri pentru semnarea contractului.

Pe de altă parte, reprezentantul pârâtei-reclamante S.C. „Santina-J” S.R.L. a susținut că reclamanta-pârâtă știa sau, cel puțin, trebuia să știe despre lipsa împuternicirilor, deoarece chiar în conținutul contractului este indicat că S.C. „Santina-J” S.R.L. este reprezentată de directorul Vasile Jomir, iar contractul a fost semnat de o altă persoană, și anume de contabilul-șef Irina Vasiliu.

Astfel, instanța apreciază că acțiunea reconvențională este întemeiată și urmează să fie admisă, reieșind din următoarele considerente.

Pentru aplicarea art. 226 din Codul civil, în vigoare la data semnării contractului, nu este suficientă simpla constatare că actul juridic a fost semnat cu depășirea împuternicirilor. Este necesar ca partea care solicită nulitatea să demonstreze că cealaltă parte a știut sau trebuia să știe despre existența acestor limitări.

La caz, această condiție este întrunită, or însuși conținutul Contractului nr. 230315/3 din 23.03.2015 indica faptul că S.C. „Santina-J” S.R.L. era reprezentată de directorul Vasile Jomir. Această neconcordanță era vizibilă chiar la momentul semnării contractului și putea fi observată de „Termopane de Lux” S.R.L. prin simpla verificare a înscrisului pe care îl semna.

Prin urmare, reclamanta-pârâtă nu se poate prevala de faptul că nu ar fi cunoscut despre lipsa împuternicirilor Irinei Vasiliu. În condițiile în care contractul indica expres o persoană ca reprezentant al S.C. „Santina-J” S.R.L., dar era semnat de o altă persoană, „Termopane de Lux” S.R.L. trebuia să verifice existența unei procuri, a unui ordin, a unei decizii sau a unui alt înscris care să confirme dreptul Irinei Vasiliu de a încheia contractul în numele societății.

Instanța constată că la materialele cauzei nu a fost prezentat niciun act din care să rezulte că Irina Vasiliu a fost împuternicită să semneze Contractul nr. 230315/3 din 23.03.2015 în numele S.C. „Santina-J” S.R.L. Ordinul nr. 01 din 02.06.2006 și contractul individual de muncă din 02.06.2006 confirmă doar calitatea acesteia de contabil-șef. Aceste înscrisuri nu confirmă dreptul ei de a încheia contracte civile în numele societății și nu substituie un mandat de reprezentare.

Funcția de contabil-șef, prin ea însăși, nu acordă persoanei dreptul de a reprezenta societatea în raporturi juridice civile și de a asuma obligații contractuale în numele acesteia. Un asemenea drept trebuie să rezulte din lege, din actele de constituire, dintr-o procură, dintr-un ordin intern sau dintr-un alt act de împuternicire. În cauză, un asemenea act nu a fost prezentat.

Instanța mai reține că extrasele din Registrul de stat al persoanelor juridice confirmă că administrator al S.C. „Santina-J” S.R.L. era Vasile Jomir. Acest fapt corespunde și mențiunii din contract. Prin urmare, „Termopane de Lux” S.R.L. avea suficiente date pentru a înțelege că persoana autorizată să reprezinte S.C. „Santina-J” S.R.L. era administratorul Vasile Jomir, nu contabilul-șef Irina Vasiliu.

Argumentul reclamantei-pârâte privind aplicarea ștampilei S.C. „Santina-J” S.R.L. pe contract nu poate fi reținut ca probă suficientă a împuternicirii. Ștampila nu conferă, prin ea însăși, drept de reprezentare și nu înlătură obligația celeilalte părți de a verifica împuternicirile persoanei care semnează contractul, mai ales atunci când contractul indică drept reprezentant o altă persoană.

Suplimentar, instanța reține că avocatul Veaceslav Brăteanu a susținut că a luat cunoștință despre acest contract abia la studierea materialelor anexate la cererea de chemare în judecată, iar în evidența internă a societății un asemenea contract nu se regăsește. Totodată, avocatul a menționat că plățile efectuate de S.C. „Santina-J” S.R.L. au avut ca destinație plata pentru termopane conform facturilor fiscale sau conform actului de verificare, fără a se invoca Contractul nr. 230315/3 din 23.03.2015.

Astfel, instanța remarcă că, deși între părți au existat livrări de bunuri și au fost efectuate plăți, asta nu confirmă valabilitatea Contractului nr. 230315/3 din 23.03.2015, ci existența unor raporturi comerciale între „Termopane de Lux” S.R.L. și S.C. „Santina-J” S.R.L.

În aceste condiții, instanța apreciază că pârâta-reclamantă a probat existența limitării împuternicirilor Irinei Vasiliu și faptul că reclamanta-pârâtă trebuia să cunoască aceste limitări la momentul semnării contractului. Această concluzie rezultă din conținutul contractului, din extrasele din Registrul de stat al persoanelor juridice, din lipsa unui mandat prezentat pentru Irina Vasiliu și din calitatea acesteia de contabil-șef, care nu implică în mod automat drept de reprezentare a societății în raporturi contractuale.

Prin urmare, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 226 din Codul civil, în vigoare la data semnării contractului, pentru declararea nulității Contractului nr. 230315/3 din 23.03.2015 privind achiziționarea termopanelor.

Instanța subliniază că declararea nulității contractului nu înlătură faptul livrării bunurilor și nici obligația de plată a bunurilor efectiv recepționate în baza facturilor fiscale. Aceste raporturi au fost examinate separat în cadrul acțiunii de bază. Nulitatea vizează Contractul nr. 230315/3 din 23.03.2015, semnat de o persoană fără împuterniciri dovedite.

Din aceste considerente, instanța va admite acțiunea reconvențională înaintată de S.C. „Santina-J” S.R.L. împotriva „Termopane de Lux” S.R.L. și va declara nul Contractul nr. 230315/3 din 23.03.2015 privind achiziționarea termopanelor.

În conformitate cu prevederile art. art. 94, 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Cererea de chemare în judecată concretizată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Termopane de Lux” împotriva societății cu răspundere limitată „Santina-J” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Se admite acțiunea reconvențională înaintată de societatea cu răspundere limitată „Santina-J” împotriva societății cu răspundere limitată „Termopane de Lux”, intervenient accesoriu Vasiliu Irina cu privire la nulitatea actului juridic.

Se declară nul contractul nr. 230315/3 din 23 martie 2015 privind achiziția termopanelor.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței
Judecătorul Dan Sîrbu